

Emily Collins og Ashley Akaziebie mod Sverige (appl. 23944/05 EMD kendelse, afsagt den 8. marts 2007)

Sagsfremstilling:

Den nigerianske statsborger Emily Collins indrejste i 2002 i Sverige, hvor hun søgte asyl. Senere samme år fødte hun datteren Ashley Akaziebie. I forbindelse med ansøgningen om asyl forklarede Collins, at hun var fra Delta State, hvor hun boede med sine forældre og brødre. Hun havde 12 års skolegang. Hun havde en ægtefælle i Nigeria. I 2001 døde Collins' søster angiveligt som følge af komplikationer i forbindelse med en fødsel og en kvindelig omskæring. Ifølge nigeriansk tradition blev kvinder tvunget til at blive omskåret, når de fødte. Da Collins var gravid, frygtede hun at blive udsat for denne praksis. Hverken hendes forældre eller ægtefælle kunne forhindre en omskæring. Hvis hun var rejst til en anden del af Nigeria for at føde sit barn, ville hun og barnet være blevet dræbt i en religiøs ceremoni, ligesom hendes forældre og ægtefælle ikke ville kunne beskytte dem mod omskæring. Hun valgte derfor at flygte ud af Nigeria.

I 2003 gav de svenske myndigheder klagerne afslag på asyl under henvisning til, at kvindelig omskæring ifølge den svenske udlændingelov ikke var asylbegrundende. Endvidere var kvindelig omskæring forbudt ved lov i Nigeria, og dette forbud blev håndhævet i mindst seks delstater i landet. Det var derfor usandsynligt, at klagerne ville blive udsat for kvindelig omskæring, hvis de vendte tilbage til en af disse stater. Afslaget blev stadfæstet i 2004. Herefter indgav klagerne tre ansøgninger, der alle blev afvist af appelininstansen. Collins oplyste i den forbindelse blandt andet, at hun allerede var omskåret, men at hun ikke ville kunne beskytte sin datter herimod ved en tilbagevenden til Nigeria.

Påstanden:

Klagerne gjorde gældende, at de ved en tvangsmæssig udsendelse til Nigeria risikerede at blive udsat for kvindelig omskæring, hvilket ville udgøre en krænkelse af konventionens artikel 3. Collins bemærkede uddybende hertil, at da hun allerede var blevet omskåret, risikerede hun at blive udsat for den mere omfattende form for omskæring, infibulation.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

Domstolen afviste klagen som ”åbenbart ugrundet”. Domstolen udtalte, at det var ubestridt at kvindelig omskæring udgjorde en krænkelse af konventionens artikel 3, og at kvinder i Nigeria traditionelt havde været og til en vis grad stadig var i risiko for at blive omskåret. Det afgørende var, om klagerne i den foreliggende sag var i en reel og konkret risiko for at blive omskåret ved en tilbagevenden til Nigeria. Domstolen bemærkede hertil, at flere stater i Nigeria havde forbudt kvindelig omskæring ved lov, herunder den stat som klagerne kom fra. Antallet af kvindelige omskæringer i klagernes stat var ifølge baggrundsoplysningerne væsentligt lavere end angivet af klagerne, og antallet havde været støt faldende igennem 15 år. Domstolen bemærkede endvidere, at Collins havde udvist manglende troværdighed. Domstolen fandt endelig, at Collins havde udvist sådan styrke og selvstændighed, at det måtte antages, at hun kunne beskytte sin datter mod omskæring. Hvis det ikke var muligt i deres egen delstat, måtte de henvises til at søge beskyttelse i andre delstater i Nigeria, hvor kvindelig omskæring var forbudt ved lov og/eller mindre udbredt end i klagernes delstat.

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?item=1&portal=hbkm&action=html&highlight=&sessionid=37167224&skin=hudoc-en>